

Γεώργιος Λάτρης ιατρός. Ο νέος ούτος
ιατρός Έλλην, έγγονος του όμωνούμου ιατρού, (τ.υ
έκ των σοφωτέρων του Έθνους και των πρώτων της
Ιωνίας κατά τε πολυτεριάν και ίποκρατικόν άρετήν,
άποθανόντος έν Σμύρνη κατά τό 1814), άνεψιός δέ
του άξιοτίμου ιατρού Αντωνίου Λάτρη, όστις ζή κα-
τάκοιτος πρό πολλού έν Ακροπεδίω [Βουρνύβα], ήλ-
θε πρό τινων έτών εις την Γαλλίαν, άφού έσπού-
δασε τά φιλολογικά, τά επιστημονικά και τά παρα-
διδόμενα ιατρικά έν Αθήναις, όπου έπέδιδε κλωδς
κατά την μαρτυρίαν των διδασκάλων αύτου, έχων και
χρηστήν και οώφρονα διαγωγήν.

Έν δέ Γαλλία μεταξύ των μαθητών της έν Μον-
σπελιώ κλεινής Ακαδημίας διεκρίνετο και ούτος πάν-
τοτε, ως προκόπτων και τελειοποιούμενος έπιμελώς
εις την ιατρικήν και τας βοηθητικές της ιατρικής
επιστήμας, μέχρις ου ένεσκηψε πυρίστιν ή δεινή νόσος
χολέρα εις τους μεσημβρινούς μάλιστα της Γαλλίας
τόπους. Επειδή δέ έγένετο πρότασις, ίνα έλθωσι
εις τους πάσχοντας τόπους έθελονταί τινες εκ των
δοκιμωτέρων μαθητών της ρηθείσης Ακαδημίας προς
διάγνωσιν της νόσου και περιγραφήν αύτης, έτι δέ
προς θεραπείαν των πασχόντων κατά φιλάνθρωπικόν
καιήκον, προσέφερον έαυτούς εις την κινδυνώδη ταύ-
την και έπισκεψιν επίσκεψιν εκ μόνων των άλλογενών
ή κύριοι Βεσσέτης και Δεγάλος, εκ δέ των Ελλήνων
μαθητών ο Γεώργιος Λάτρης, περί ου ο λόγος, όστις
διακρίβης έν Μαρσειλάνω (Marseillan) ύπέρ τους δύο
μήνας εις την γεναίαν ταύτην έργασίαν, και εκπλη-
ρώσας αύτην καλώς, ου μόνον έπηνέθη δι' έπισή-
μου έγγράφου της Δημηρχίας του τόπου [του όποιου
την μειάφρασιν κατά λέξιν προθέτομεν παρά πό-
δας προς γνώσιν του κοινού] και ύπό του δημοτικού
συμβουλίου και του ιατρού της πόλεως, αλλά έθέ-
σας τακτικώς έν ύπομνήματι προς την Ακαδημίαν
τά πεοιστατικά, τά συμπτώματα και τας εικασίας
και έργασίας αύτου επί της επιδημίας ταύτης έτι-
μήθη παρά της Ακαδημίας αύτης άναγορευθείς μέ-
λος της Ιατρικής Εταιρίας.

Αί πράξεις αύται τιμώσαι τό Έλληνικόν όνομα
και τό Πανεπιστήμιον των Αθηνών, όπου έμαθή-
τευε πρότερον ο Γεώργιος Λάτρης, έγνωστοποιήθη-
σαν και ύπό των έφημερίδων εις τό κοινόν της Γαλ-
λίας κατά τό συνήθες. Συγχρόνως κατά πρότασιν
του Πρωτάνεως της Ακαδημίας του Μονσπελιού ή
της άρμοδίας πολιτικής άρχης ή Γαλλική Κυβέρνη-
σις έτίμησε τον Γεώργιον Λάτρη άποστείλασα αύτῷ
διά του είρημένου Πρωτάνεως ώρσίαν άργυράν πλά-
κα (Medaille), ζυγίζουσαν τρία πεντόφραγκα, φέ-
ρουσαν δέ έν μέσφ στεφάνου τό όνομα του νέου του-
του Έλληνοσ ιατρού μετά του όνόματος της Γαλλι-
κής Δημοκρατίας και του άρμοδιού ύπουργείου κατά
την τάξιν. Η πλάξ αύτη έμπερικλείεται εις μικρόν

ώσπιον κιβώτιον, συνοδευμένη ίπό διπλώματος συγ-
χαρητικού παρα του ύπουργείου προς τον νέον ιατρόν.

172

Μετά ταύτα γυμνασθείς ο Γεώργιος Λάτρης έξ
μήνας έν τῷ πολιτικῷ της Γολώνης [Γέλω, Τουλου]
νοσοκομείω ώ, έσωτερικός χειρουργός, μετέβη εις τους
Παρισίους, όπου διακρίβει σήμερον, ακούων τους εκεί
μεγάλους της επιστήμης διδασκάλους και προπρα-
σκευαζόμενος έτι πλέον εις τό μέλλον ιερόν και έντι-
μον σιάδιον. Ούτω συμπληρώσας τας άναγκαίως
σπουδάζόμενος ο νέος ούτος της Ιωνίας ιατρός επιστρέφει με-
τά τινας μήνας εις την φίλην πατρίδα.

Έν Μαρσειλάνω 16 Νοεμβρίου 1849.

Κύριε!

Σήμερον, ότε ή επιδημία εξέλιπε παντάσπιν από
την πόλιν μας, δύναμαι τέλος να σας συγχαρώ κα-
θώς και τους δύο συναδελφούς και συμπρακτοράς σας
[κυρίως Βεσσέτην και Δεγάλον], δι' όσον έποχάζετε
μετά γεναιότητος, ζήλου και άφοσίωσης προς έλάτ-
τωσιν των άποτελεσμάτων της άστικής αύτης ένοση-
ψάσης ή ήαν μετά τασχύτης κηκότητος ύπέρ τους
δύο μήνας. Η χολέρα έκαμε πολλά θύματα έν ήμιν
άλλά πόσους άλλους χαιμούς δέν ήθέλαμεν έχει να ο-
δυρώμεθα χωρίς την βοήθειαν, την όποιαν τόσον γε-
ναιώς μάς έπροσφέρετε.

Οι κάτοικοι του Μαρσειλάνου θέλουσι διατηρή διá
παντός την μνήμην των ύπηρεσιών, τας όποιās εκά-
ματε προς αύτους. Εγώ δέ είμι εύτυχής, γενόμενος
προς ύμάς όργανοι αύτων, και εύχαριστών ύμάς διá
ταύτα και εκφράζων την εύγνωμοσύνην των.

Εις τας δυστυχείς τούτας περιστάσεις άπεδείχτε
γεναιότητα και άφοσίωσιν, έμφαινούσαν έν ύμιν εύγε-
νή χαρακτήρα και προμηθύουσαν έντίμον θέσιν ύμών
έν τῷ κοινωνία, διότι όστις, ως ύμείς, έν άρχῇ του
σταδίου άφοσιόνεται ούτω, κινδυνεύει την ζωήν του,
εις την θεραπείαν των ανθρώπων, άναγκάως αποβαί-
νει εκλεκτός και διακεκριμένος άνθρωπος.

Η ώραία διαγωγή σας έν Μαρσειλάνω είνησε τον
θαυμασμόν του λαοσ και έξόχως τον έμόν. Περί του-
του άνέφερον τά δέοντα εις την προίτταμένην άρ-
χήν, και πέπειθα, ότι κατά την αίτησίμ μου και ανα-
λόγως των ύπηρεσιών σας τούτων ή Κυβέρνησις θέλει
σας άποδώσει έντιμον άμοιβήν, μόνην άμοιβήν προς
τον εύγενή σας χαρακτήρα, διότι άλλως τοικυται ύπη-
ρεσίαί εισιν άνεκτιμηται, και θέλω χαρή, εάν μάθω
ότι έλάβετε αύτην.

Λέξασθε, κύριε, την βεβαίωσιν των έμῶν οίσθη-
μάτων τῇ, προς ύμάς ύπολήψως και άγάπης.

Ο Δήμαρχος

Λουκιανός Βαίλλης.

Προς τον κύριον Γεώργιον Λάτρη, μαθητήν της
Ιατρικής του Μονσπελιού σχολής.